

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė nurodo keturis Bendrojo Teismo sprendimo panaikinimo pagrindus.

Pirma, apeliantė mano, kad nusprendęs, jog Komisija padarė teisės klaidą, kai manė, kad *Société nationale maritime Corse-Méditerranée* perdavimas už neigiamą 158 milijonų eurų kainą nėra valstybės pagalba, Bendrasis Teismas pažeidė SESV 107 straipsnio 1 dalį. Apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą dėl to, kad jis, viena vertus, manė, kad taikydama apdairaus privataus investuotojo kriterijų, kad nustatytų, ar apdairus privatus investuotojas SNCM darbuotojams jos likvidavimo atveju taip pat būtų mokėjęs papildomas išeitines kompensacijas, Komisija negalėjo atsižvelgti į pakenkimo valstybės, kaip privačiame sektoriuje veikiančio globalaus ūkio subjekto, prekių ženklo įvaizdžiui riziką. Kita vertus, ji kaltina Bendrąjį Teismą dėl to, kad jis iš Komisijos reikalavo pateikti įrodymą, kad papildomų išeitinių kompensacijų mokėjimas yra pakankamai nusistovėjusi ir net įprasta privačių įmonių praktika.

Antra, ji teigia, kad manydamas, jog vertindama galimybę palyginti viešojo akcininko 8,75 milijono eurų kapitalo įnašą ir privačių perėmėjų 26,25 milijono eurų kapitalo įnašą Komisija neatsižvelgė į visą reikšmingą informaciją ir turėjo atsižvelgti į privatiems perėmėjams privatizuojant SNCM suteiktą sąlygą dėl atsisakymo perimti bendrovę, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, susijusią su SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

Trečia, ji teigia, kad 38,5 milijono eurų dydžio pagalbos asmenims priemonės kvalifikavęs kaip valstybės pagalbą, papildomai nepatikrinęs, ar ši priemonė atitinka apdairaus privataus investuotojo kriterijų, nors taip ginčijame sprendime teigė Komisija ir per posėdį Bendrajame Teisme Prancūzijos vyriausybė, Bendrasis Teismas pažeidė Teisingumo Teismo Statuto 36 straipsnį, atsižvelgiant į Bendrojo Teismo procedūros reglamento 81 straipsnį.

Ketvirta, nusprendęs, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą ir gaires patvirtino restruktūrizavimo likutį, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

2012 m. lapkričio 27 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija prieš Kipro Respubliką*

(Byla C-545/12)

(2013/C 32/11)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P. Hetsch, J. Hottiaux ir M. Konstantinidis

Atsakovė: Kipro Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad nepriėmusi 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/126/EB dėl vairuotojo pažymėjimų (nauja redakcija) (OL L 403, 2006 12 30, p. 18) įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų ir bet kurio atveju nepranešusi apie juos Komisijai, Kipro Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 16 straipsnį.
- Remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi, įpareigoti Kipro Respubliką sumokėti baudą — 6 504,96 EUR už kiekvieną dieną, apskaičiuotą nuo Teisingumo Teismo sprendimo paskelbimo dienos.
- Priteisti iš Kipro Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos 2006/126/EB 16 straipsnio 1 dalimi valstybės narės įpareigojamos priimti ir iki 2011 m. sausio 19 d. paskelbti įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais įgyvendinamos naujos šioje direktyvoje išvardytos nuostatos.

Kipro Respublika į savo teisės sistemą perkėlė ne visas direktyvos nuostatas. Komisija būtent pažymi, kad ieškinio pareiškimo metu Kipro Respublika į savo teisės sistemą nebuvo perkėlusį direktyvos 1 straipsnio 1 dalies, 3 straipsnio, 7 straipsnio 1, 3 ir 5 dalių, 10 ir 15 straipsnių, taip pat I priedo 2 punkto, II priedo 5.2 punkto ir IV, V bei VI priedų.

Todėl Komisija mano, kad Kipro Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį.

(¹) OL L 225, 2009, p. 180.